

1849-08-26

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Møn

Omtalte personer:
Lorenz Frølich
N.L. Høyen
Cathrine Lundbye
J.Th. Lundbye

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 30a og 30b

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard skriver om sin kærlighed til Georgia og både hans og hendes savn efter afdøde J.Th. Lundbye. Han er ved at male et aftenstemning-billede på Møn.

TRANSSKRIFTION

Mappe 2 nr. 30a

Møen søndag aften d. 26. August 1849.

Kjære Georgia! Jeg har just nu modtaget og læst Dit sidste Brev, og jeg kan ikke lade være strax at begynde at skrive til Dig igjen. Min! kjære Georgia, det kan ikke være Barnagtighed eller Overspændthed at troe at Gud hører vore Bønner, og opfylder dem, Barnlighed vil jeg kalde det, for at kunne bede saaledes, maa man være som Børn, troskyldige og tillidsfulde, har Jesus ikke sagt "uden I blive som smaa Børn, kommer I ingenlunde i Himmerig"; Jeg har ogsaa bedt inderlig og brændende, i haarde Prøvelsens Dage, og følt øieblikkelig Beroligelse og Fred, er det Indbildningen der virker saaledes? Nu! saa sandt Gud lever, saa sandt er han os ogsaa altid vor, og rede med Hjælp, naar vi kun vil kalde paa ham, men er det ikke underlig, det er tit saa vanskeligt, det er Kjødets, Verdens og onde Magter, som udøver sin Indflydelse; det vilde jo vist være taabeligt, ja formasteligt, at troe, at naar man kun slag til engang at bede, hvad man i egen Indbildning [Overstreget:kunde] og forfængelighed kunne kalde: inderlig og brændende, at da maatte Gud, efter Løfte, opfylde Bønnen; den sande, inderlige Bøn, beder jo, den forlanger ikke, naar man nu faar Opfyldelsen, hvorfor da ikke troe at Gud har hørt Bønnen.

Kære Georgia! Jeg har sagt Dig at Du for mig gjerne matte elske Lun|d|byes Minde af Din hele Sjæl, og tale om ham saa tit Du vilde, Jeg har tilsagt Dig at Du vilde møde Samstemning |hos mig|; det var en sand følelse der bragte mig til at sige Dette, jeg tog ikke fejl, det er nu prøvet.

-2-

Jeg har bedt Dig meddele mig Din hele Sjæl, dine Tanker og Følelser, og fremfor alt [Overstreget:kaste din ?] lade mig dele Din Sorg; jeg vil jo gjøre Gjengjæld, Du har jo lovet at vilde bære med mig, Indtrykkene paa min Sjæl vil jeg meddele Dig. Jeg har 2 Nætter i træk drømt noget om Lundbye, han var kommet tilbage som fra sin Reise, jeg var forunderlig glad, og rolig, jeg vilde meddele Dig at han var kommet, og vige for ham; vige rolig og uden Smærte, jeg vidste jo nu jeg var kjendt af Dig, forstaaet og elsket. Det var en Drøm, den kunne dog ikke andet end gjøre Indtryk, og vække Eftertanke, og hvorfor skulle jeg ikke kunne tale med Dig

derom? Jeg føler det, var det muligt at han kom, jeg maatte i Virkeligheden handle saaledes; men han kommer ikke, hans [Legeme] hviler i Jorden, og hans Sjæl er hos Gud, der haaber vi at mødes med ham, glade, fri for alle jordiske Forhold, i Kjærlighedens Hjem maae der kunne elskes uforstyrret. Kjære Georgia! forstaar Du mig? Jo! Du forstaar mig sikkert.

Tirsdag morgen. Kjære Georgia! Tak for Dit Brev! Hvor jeg dog elsker Dig! Hvor vi dog elsker hinanden! Hvilken rig, dyb og deilig Sjæl, boer der dog ikke i Dig, og den har Du aabnet for mig, der kan jeg altid tye hen, der kan jeg altid finde Hvile, ja! jeg har trængt, og jeg trænger til denne Havn, hvor man dog kan være Lykkelig ogsaa paa Jorden; i mange Aar har jeg ikke troet det, jeg troede: at Glæde og Lykke kunne man kun egentlig føle i Barndommen, at man da følte det for at have en forestilling om Himlen, for at kunne længes derefter, jeg troede ialtfald ikke at Glæde og Lykke vilde komme til mig, uden glimtvis, jeg troede det ikke, fordi jeg

-3-

følte at jeg var langt mere Gudhengiven i Modgang end i Medgang, der skal stærke Ben til at bære gode Dage; understøt mig, at jeg ikke vakler og falder. Verdens Magter hvile ikke, man maae altid passe paa, og staae imod. I Medgang er man mindstaarvaagen. Paa Lørdag er det jo den 1st September, det er vor kjære forevige Vens Fødselsdag; jeg har aldrig været sammen med ham paa denne Dag, men husker jeg ret, saa dog med hans Moder, jeg besøgte hende ialtfald Dagen efter [i Kalundborg,] det Aar han var i Italien, i Selskab med Frølich; skulle Du føle Trang dertil, saa besøg

hende paa den Dag, hun maae jo gjerne vide at Du holdt meget af ham, det vil sikkert gjøre hende godt, hils hende saa fra mig; hvis jeg naturlig bliver saaledes tilsinds, saa skriver jeg hende til, men Veiret og mit Arbeide har i saahenseende megen Indflydelse paa mig, er Veiret godt, maae det benyttes af alle Kræfter, og jeg [vil] ikke skrive til fru Lundbye, inden jeg i Tanker kan være ret for hende. Kjære G! hun holder meget af os begge, mig holder hun især af for hans Skyld, hun finder endogsaa nogen Lighed.

Aften. Det har været en overordentlig deilig Aften, jeg har gaaet norden om Lilleklint, det har været Storm og Bygeveir hele Dagen, hen imod Aften sagtnede det noget, men svære Skyer droge over Himlen, Solen farvede den paa det Brillanteste, og en deilig Regnbue dannede sig over Søen, og speilede sig i den, endda den var oprørt, Søen var ogsaa deilig, der var noget Perlemorsagtig i dens Farve, den [Overstreget:dette] var

[Overstreget: smukke] dog deiligere, [Overstreget: jeg var klin] Taleren var ogsaa deilig, og Skoven, kort sagt alt, jeg var henrykt. Jeg var paa det

-4-

stærkeste fristet til at forlænge mit Ophold her, flere og for om muligt at faa noget af det malet, som jeg saa i Aften flere og fuldstændigere Studier til mit Aftenparti, men jeg har igjen betænkt mig, det kan ikke nytte nu, selv om Veiret vidle blive lidt mere til at stole paa, jeg vil endda ikke kunne blive forberedt nok til dette vanskelige Billede; det er en overordentlig deilig Opgave, og vil Gud, saa tager jeg hertil til næste Aar i Juni Maaned, for at jeg da kan bruge de ||lyse| [Overstreget:klare] Aftener * |*og for den Friskhed og Yppighed der da er i Løvet. | ; saa deiligt som det var iaften, saaledes vil jeg dog ikke male det, jeg vil ikke male det i uroligt Veir, det maae dog vist være endnu deiligere i en stille smuk Sommeraften, saadane som vi saa ofte have set paa Langelinie, f:Ex: store Bededagsaften iaar, troer jeg det var, da jeg mødte Dig og Høyen og nogle flere, og I sagde: at jeg kom for sildig, jeg kom dog tidsnok til at see noget meget deiligt, om end det bedste var forbi; Saadan en Aften maae Klinten tage sig ud, det har jeg aldrig set.

Onsdag middag. Jeg kommer hjem fra Klinten, og tænker, mon der skulle være Brev, saa ligger der 2 ek; jeg vil ikke sige mere. Du har da læst det tossede Brev; jeg er meget glad over at have fundet det, for det smukke Svars Skyld. Nei Georgia! Det er ikke min sande Tankegang, var det det, saa havde jeg ikke turdet forlove mig. det er helt flout at faa sligt repeteret, men det er man udsat for, naar man i Breve lader Slutningen løbe af med sig, og det bør man dog gjøre, at man fraværende, dog kan være hos hinanden, man vil jo paa ingen Maade undvære det, man lærer hinanden jo derved ret at kjende, ved bestandig at vise sig som man er, det er deiligt saaledes at kunne overlade sig, og ikke behøve klogt at vise, hvad**

-5-

Mappe 2 nr. 30 b

** man bør sige og gjøre. Det er dog morsomt som vore Tanker ere mødtes, men vi ere dog lige nær; Du maa bestemme, hvad Du helst vil skal det være, tag nu en rask Beslutning, og lad os endelig ikke forqvabbe. det ved at skrive mere frem og tilbage; dette er og bliver min Beslutning. hvad Du end [Overstreget: efter], inden Du læser dette kunne have skrevet mig til.

Omtrent 8'te Dage ind i September vil jeg være færdig her, og til at rejse til Falster eller Kbh: alt efter hvad Du nu bestemmer; Du skal dog faae det endnu nøiere at vide.

Du maatte gjerne give Tegningen bort, min G! ogsaa i den Henseende overlader jeg mig trygt til Dig; i Alle Henseender vil jeg sige, Du maa gjøre med mig og mit hvad Du vil; det gjælder ikke Dig, hvad jeg hin Gang sagde.

Jeg troer dog det vil blive godt Veir i Aften, jeg maae derfor slutte, jeg vil prøve paa at male noget, af hvad jeg saae i Aftes.

Din P. C. Skovgaard

Hils Alle

[Vend om]

Torsdag d. 30'te. Endnu et Brev igaar Aftes, 3 paa en Dag, det er dog mageløst. Altsaa i Slutningen af næste Uge kommer jeg til Kbh. Et Brev kunne dog nok naae mig her endnu, 8'te Dage var dog vel længe at vente uden Nødvendighed. Indlagte Brev vil Du vel selv nok bringe til Fru Lundbye paa Løvedag; Du vilde vist nok have læst det, men jeg synes mit Seigl skulle staa derfor, jeg synes ogsaa at hun skulle læse det først, hun lader Dig jo nok læse det.

Endnu engang lev vel! Din Ven

P. C. S.

Dette Brev har været forseiglet, og afleveret til Provsten, men da det der mødte Dit sidste, maatte det tilbage igjen.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 2, Nr. 369

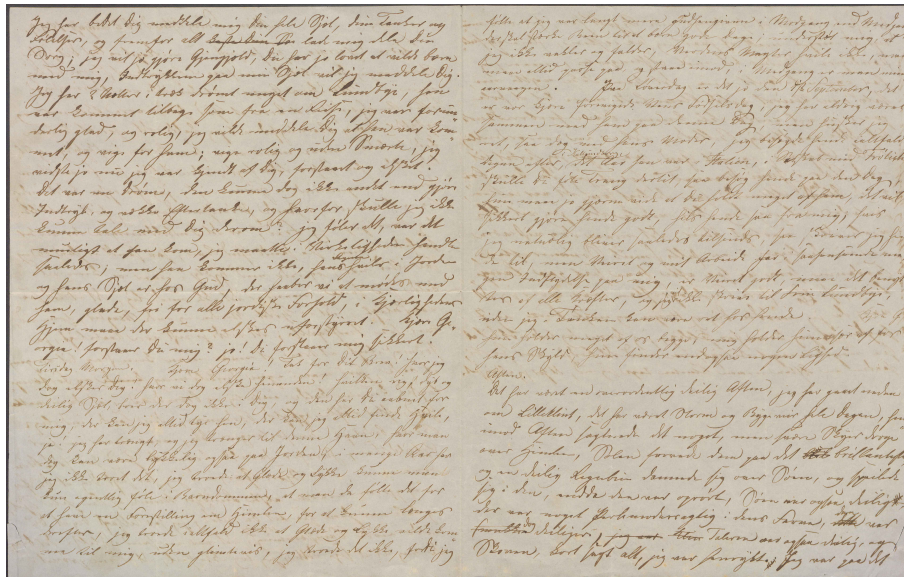
Mönn. Söndag-Aften d 26de August 1849.

Kjære Georgia! Jeg var først med modtaget og læst dit første
Brev, og jeg kan ikke lade mig sige at begynde at svare til dig
igjens. Altså kjære Georgia, det kan ikke være Børningstid
eller Ansvarstid at trov at Gud først være Børning, og
opfyldt dem, Børningstid mit jeg kaldt det, for at Børning
bedt tænkte, naar man være som Børning, koflydige og til
lidofuld, for første ikke sagt, nder at bli som Børning
komme i indvirkning i "Gjæmning"; jeg var ogsaa bedt indvirk
lig og broderende, i første Børningstid, og først omtrent
lig Børningstid og Børning, at det indvirkning at det bedt
tænkte? nei! Ja tænkte Gud først, ja tænkte at først og
først altid var, og nder med Gjøde, naar vi Børning
kaldt ja først, naar at det ikke indvirk, at det bedt ja
saaftaligt, det er Gjøde, Morden og nder Morden, som nder
være sin indvirkning; at nder ja vist være koflydige, ja
formentligt, at trov, at naar man Børning skal til søgen
at bedt, først man i egen indvirkning Børning og forment
tænkte Børning kaldt: indvirk og broderende, at det Børning
Gud, efter Børning, opfyldt Børning; den tænkte, indvirk
Børning, bedt ja, den forment ikke, naar man Børning
opfyldt Børning, først det da ikke trov at Gud først Børning
være.

Kjære Georgia i jeg var sagt dig at du var
mig Gjæmning maatte alle Børningstid af den første Børning
og kaldt om først ja det du nder, jeg var tillagt dig at du
inder Børningstid, at det var en først Børningstid det Børning
de mig til at Børning, jeg tog ikke fejl, at det var en Gjæmning.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fordele sig selv til at forlange mit Afhold for, for om min
ligt af noget mald af sand jeg se i efter, Hara og fuld
Konditione Vindis til mit Afholden, man jeg
for igjen betalt mig, det kan ikke nøjle mig,
for om Minst vilde blien lidt mere til at forde
gaa, jeg vil endte ikke blien blien forbruds
til ikke vantelig Billed, det er end overordentlig
delig Opgave, og mit Gud, for begy jeg fordit til
nogle Aar i sin Maaned, for at jeg se kan bli
og de ~~blot~~ Afhold, for deligt som det var i efter,
fordele vil jeg dog ikke mule det, jeg vil ikke
mule det i indligt Min, det man dog mig raar
and mi delige i en felle smit Ommen efter,
fordele som vi se efter sand for gaa Lære
dine, f. L. for de Bredtyske efter, hvor jeg det
var, de jeg mule dig og Høje og nogle flere, og 7
fjæle: for jeg kom for fildig, jeg kom dog lidt ind til at
for noget meget deligt, om end det bedste var forde,
fordele an efter minn Minen lege sig ind, det for sig aldrig
Om den Mandag. Jeg kommer fra fred Minen, og landet, man
de Minde som Bran, for lige de 22; jeg vil ikke sig minn. Di for
de kost. At forde Bran; jeg er meget glad om at se sand det, for
At Minde Bredt. Min Georgia: det er ikke min sand tan
Lagen, var det det, for sand jeg ikke havde forde mig. At er
foll flout af for sigt sigt, man At er man indet for, man
man. Bran lade Minnigen lobe af med sig, og det bli man den
gite, at man forde, dog den man for Minen, man vil
je sand Minde ind over det, man lade Minen ja Brand
at at Minen ind forde det mig, for Minen, det er deligt
fordele at Minen over det sig, og ikke blien forde et min, sand
**

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**
man bør sige og gjøre. Det er dog mest paa dem som
er mest, man er dog ligesom; da man bestemmer, fandt
di selv mit sted til mig, dog sin en rask Konklusion, og lad os
lig alle forgive. At ved et Brev mere frem og tilbage; det er
og bliver min Konklusion, fandt du end ~~at~~ end den der
Leder alle
Leder fandt frem til mig til. Omkring 8 1/2 Dage ind i September
ind jeg mere for dig for, og til et rask til Fatter alle alle. alt efter
du mere bestemmer; du skal dog gøre det endda udover det
di madde gjere gives Tegningen bort, min g. raser i den
ansættelse jeg mig ligesom til dig; i alle henseender
gjøre mig og mit fandt du mig; At gjolde ikke dig, fandt
sin Gange sagde. Jeg tror dog det vil blive godt
i Ophold, jeg mere derfor tænkte, jeg vil gerne gøre
male noget af fandt jeg i Ophold. Din Alberg
jeto Alle!

Hand om!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 2 Nr. 306

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Torsdag d. 30^e Lørdag at Brøn i jens Aften, 3 uge en Dag
at et dag sørgeløst. Altså, i Detmingsen af nogle Bøger
med jeg det Bli: at Brøn tømme sig med naar mig for
andere, 8^e dag med dag med løng at vorte inden Nød med
sig for. Indlagte Brøn mit di med Jels med bringe til Brøn
tømming jens Løndag; di vilde mig med jens løst at, men
jeg jens med Dingt stulle jens det, jeg jens vassen at
jens stulle løst at løst, jens løst sig is med løst at.
Lørdag angang løst at! Den Maan

J. B.

Denne Brøn for vort forsiglet, og efterat det Brøn, men
det at det måtte det Digt, med at tilbage igjen.